

Wniebowstąpienie Pana Jezusa

„Różaniec zawsze wyrażał to doświadczenie wiary, (Chrystus jest Zmartwychwstałym!) wzywając wierzącego do wyjścia poza ciemność męki, by utkwić wzrok w chwale Chrystusa w zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu „ (Jan Paweł II, „Różaniec Najświętszej Maryi Panny”, 23).

28-01-2014

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA:

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, błogosławiąc Boga.

Łk 24, 50-53 TEKSTY ŚW. JOSEMARI

Święto Wniebowstąpienia przypomina nam jeszcze jedną prawdę : Chrystus pobudzający nas do wykonywania naszych zadań na tej ziemi, oczekuje nas w Niebie. Innymi słowy życie na ziemi, które tak kochamy, nie jest ostateczne: *nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma przyjść* miasta trwałego (Hbr 13,14).

Strzeżmy się jednak zawężonego interpretowania Słowa Bożego. Pan nie wymaga od nas byśmy w czasie wędrówki po tej ziemi byli nieszczęśliwi, oczekując pocieszenia w innym świecie. Pan Bóg chce, abyśmy i tutaj byli szczęśliwi, pragnąc jednak wypełniać wszystko to, co odnosi się do innego szczęścia, tego którym On może nas napełnić na całą wieczność.

Na tej ziemi, kontemplacja rzeczywistości nadprzyrodzonej, działanie łaski w naszych duszach, miłość bliźniego jako dorodny owoc miłości Boga, są już zadatkami przyszłego życia w Niebie, początkiem który ma wzrastać każdego dnia. Nie możemy pozwolić sobie na prowadzenie podwójnego życia. Nasze życie powinno być prostą i silną jednością, w której zbiegają się wszystkie nasze działania.

Chrystus nas oczekuje. *Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie*(Flp 3, 20).

Będąc w całej pełni mieszkańcami tej ziemi, doświadczamy przeciwności, niesprawiedliwości, niezrozumienia, ale także i radości oraz tego spokoju jaki daje nam pewność, że jesteśmy dziećmi Boga. Wytrwajmy w służbie naszego Boga a zobaczymy jak wzrośnie w liczbie i świętości współodkupiająca armia pokoju.

Bądźmy duszami kontemplacyjnymi, prowadźmy nieustanny dialog z Panem ; od pierwszej myśli porannej aż do nocy, wciąż na nowo polecając nasze serca Naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, zwracając się do Niego do Ojca i Ducha Świętego.

A jeśli mimo wszystko,
Wniebowstąpienie Pana Jezusa
zostawia w naszej duszy gorzki smak smutku, odwołajmy się do Matki tak, jak uczynili to Apostołowie : *wtedy wrócili do Jerozolimy... trwali*

*jednomyślnie na modlitwie... z
Maryją, Matką Jezusa (Dz 1, 12-14)*

To Chrystus przechodzi, 126

Oto Mistrz poucza swoich uczniów: oświecił ich umysły, aby rozumieli Pismo Święte i czyni ich świadkami swojego życia, swoich cudów, swojej męki i śmierci, i chwały swojego zmartwychwstania (Łk 24, 50). Potem wprowadza ich na przedmieścia Betanii i podniósłszy ręce, błogosławi ich. Poczym rozstaje się z nimi i zostaje uniesiony do nieba, aż obłok zabiera Go im sprzed oczu (Dz 1, 9). Pan Jezus odszedł do swojego Ojca. Dwaj Aniołowie w białych szatach podchodzą do nas i mówią: "Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo?" (Dz 1, 11). Piotr i inni Apostołowie wracają do Jerozolimy "z wielką radością" (Łk. 24, 52) . Jest rzeczą słuszną, aby uświęconemu człowieczeństwu Chrystusa oddawały cześć, hołd i

uwielbienie chóry Aniołów i orszak
wszystkich świętych w niebie. Lecz
ty i ja czujemy się osieroceni, ogarnia
nas smutek i idziemy do Maryi
szukać pocieszenia.

Święty Różaniec, druga tajemnica chwalebna

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
wniebowstapienie-pana-jezusa/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/wniebowstapienie-pana-jezusa/)
(15-08-2025)